

Bíró Istvánt, alias Kusmót kérdeztük életéről.

Mióta van közöd a zenéhez?

Mióta megszülettem. Én olyan családban nőttem fel, ahol mindig is fontos volt a zene. Kedvencem a **Boney M** volt, mert egy néger ürge állandóan szökdösött középen. Később, miután az ember zenei ízlése kezd alakulni, akkor már rockzene fele irányult az egész - a baráti kör miatt történik ez, ami nálam meghatározó volt, de így van mindenhol.

Mi volt abban az időben a trendi?

Nem lehet ezt így mondani, hanem volt rock és diszkó. De a régi nagyok, azok kedvencek: **Deep Purple, Pink Floyd, Rolling Stones, Queen,**

a keményebbek közül az

AC/DC, Iron Maiden

. Ezeket hallgattam 13-14 évesen, otthon ezek mentek. A mai napig megvannak a magnószalagok. Édesapám is ezeket szerette és persze a haveri kör is. Magyarok közül pedig - igaz hogy tiltott volt, de - az

István a király

volt az etalon, a

P.Box,

a

P.Mobil, Omega, LGT,

ezek pedig az enyhébbek. Nem volt ezer-tízezer féle zenekar, hanem volt húsz-harminc és kész. Melléjük jött még egy-két érdekes együttes, mint a

Scorpions

, s ezzel azt hiszem be is zárul az egész.

Hogy kezdtél el bulikat csinálni, hogy lettél DJ?

A legelső „fellépésem” a saját osztályomnak a teadélutánján volt, a Bányaiban.

Teadélutánokat úgy kell elképzelni, hogy bementünk 5-6-ra a suliba és 8-kor rakott ki az igazgató vagy az osztályfőnök. Nem volt ennek folytatása, mert nem volt ahol. Mikor egy-két év múlva nagyobbak lettünk, akkor nem kellett tanári felügyelet, s

kirándulásokon zenéltünk. Az első nagyobb buli, amit egy barátommal, Gellért Leventével (őt akkoriban Gazemberként ismertek, de nem volt az) közösen csináltuk, Homoródon volt, a Diáktalálkozón. Levente egyetemista volt Temesváron és minden este egy diákszervezet bevállalta a zenélést, így a temesvári estét mi hoztuk össze. Innen kezdődött tulajdonképpen az egész „deejaykedés”, habár én nem szeretem, a DeeJay szót.

Akkor mit szeretsz, hogyan szólítsanak, lemezlovas?

Akkor nem lemezről, hanem kazettáról játszottuk a zenét. A kazetták meg voltak számozva és be voltak tekerve, oda voltak állítva, ahová kell. Akkoriban egyedül nem is tudtunk bulit csinálni. De így kezdődött, aztán kialakult.

Hol csináltál bulikat, melyikre vagy a legbüszkébb?

Nincs ilyen, hogy legbüszkébb. Volt **Félszigetes bulim** is. Az ilyen nagyobbaknál az ember jobban izgul, de nem kellene, mert a tömegnek nem tudsz rosszul zenélni. Sokan vannak, sokfélék, de csak eltalálsz legalább tíz ember igényét, és onnan már buli van.

Azok a jó bulik, ahol én is jól érzem magam és látom, hogy a társaság is, még ha százan is vannak, jól érzik magukat.

Ha tíz emberből nyolcan buliznak, az már jó buli. Nem feltétlenül az számít, hogy mindenki végig bulizza az estét, hanem hogy jól érezzék magukat.

A homoródi zenélés után mi következett időrendben?

Elég nehéz visszagondolni, mert akkor voltam főiskolás. Akkoriban a húgomnak csináltam teadélutános partykat. Mikor hazajártam, akkor volt alkalmam az ilyenekre. Következett a sportcsarnokban a **Sorompó** nevű rock buli. A nevet kintről nyúltam le. Egerben, ahová

főiskolára jártunk, ott volt ilyen. Ez nagyon tetszett, és úgymond a nevét elcsentem. Egyébként úgy történt, hogy odamentem és megkérdeztem használhatom-e a nevet otthon. Erre azt mondták, persze, hogyne, sőt örvendtek, hogy elvisszük ezt a nevet Erdélybe. Addig tartott, míg a

a **Dzsungelbe** át nem csábítottak. Ott kezdődött, onnantól számolhatjuk a Kusmó bulit. Ez úgy történt, hogy nem akartam sem rock bulit, sem ugyanazt a nevet, így elkezdtünk

Ciher (Bokor Attila)

kollégámmal keresgélni. Aztán

SP (Nagy Levente)

röhögött rajtunk, hogy már két hete megy a buli és mindenki

Kusmó buliként ismeri,

ezért nem kell tovább gondolkodni a néven. Azaz már rég nem számított, hogy milyen nevet adok, milyen plakátot teszek ki.

Honnan jön a Kusmó név?

Ez egy hosszú sztori. Otthon, családban szedtem össze a nevet. Úgymond megengedtem, hogy így szólítsanak, ezt is lehet mondani. Tetszett nekem is, ma már névjegyemmé vált. Még nincs levédve, de sokan mondták, hogy védessem le.

Mi volt a Dzsungel után?

Mikor a Jungle-ben felújítások voltak, akkor párhuzamosan zenéltem az **Irish Pubban**. Majd következett

Budapest.

Akkor már nagyon benne voltam, zenélés nélkül nem tudtam létezni. Meglehetett élni, de létezni nem - és nem az anyagiakra kell gondolni.

Öt év alatt hol zenéltél Budapesten?

Ha nevesebb kocsmákban felléptem, akkor büszkén beszéltem róla, de nem feltétlen voltak azok a helyek, amelyek a legjobban bejöttek. Gondolok itt a **Soho**-ra, ott is zenéltem. Ezen a szórakozóhelyen sok volt a külföldi, annyira nem volt jó.

S'il vous plait

-ben,

Krim

-ben,

Menta Terasz

-ban,

Nincs Pardon

ban, az egyik

